

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Blanše Turić i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske gospodarske komore, OIB: ..., Z., koju zastupa T. N., dipl. iur., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, OIB: ..., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 13. siječnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/21-01/785, URBROJ: 401-01/05-21-5 od 11. studenoga 2021.“

Obrazloženje

1. Tužitelj je rješenjem KLASA: UP/I-008-02/21-03/4, URBROJ: 311-02-02-02/47-21-5 od 29. travnja 2021. odbio zahtjev Udruge iz D. (dalje: Korisnik) za pristup informacijama o ugovoru o najmu službenog vozila koje koristi predsjednik Hrvatske gospodarske komore (dalje: HGK), iznosima koji su isplaćeni za korištenje tog vozila, iznosima koji se trebaju isplatiti za navedeno, povlasticama koje koristi predsjednik HGK uz povlasticu korištenja službenog vozila i broju situacija u kojima se to vozilo koristilo u službene svrhe osim kada je isto koristio predsjednik (prijevoz gospodarstvenika, političara i sl.) te za koga. Svoju odluku u bitnom obrazlaže time da se ne financira iz proračunskih sredstava odnosno da nije proračunski korisnik i da, stoga, nije tijelo javne vlasti u smislu odredbe članka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI).
2. Protiv tog rješenja Korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik osporavanim rješenjem djelomično uvažio te je istom odobrio pristup dijelu traženih informacija.
3. Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17., 110/21., dalje u tekstu: ZUS).

4. Tužitelj u tužbi interpretira navode osporavanog rješenja i tvrdi da se HGK financira iz članarina koje plaćaju njene članice, a ne iz doprinosa te se poziva na odredbe Općeg poreznog zakona kojim je definiran pojam javnih davanja. Navodi da članice HGK-a ostvaruju svoja prava neovisno o uplati novčanog davanja za usluge ili ostvarivanja prava, samim činom svog pravnog postojanja. Tvrdi da su one članice HGK-a trenutkom upisa u sudski registar te da sudjeluju svojim postojanjem u financiranju HGK uplatom članarine, a da korištenje i ostvarivanje prava koriste neovisno o podmirivanju članarine. Predlaže poništiti osporavano tuženikovo rješenje.

5. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda osporavanog rješenja te tvrdi da je, nasuprot stajalištu tužitelja, točno utvrdio da se tražene informacije odnose na trošenje tužiteljevih financijskih sredstava koja ujedno predstavljaju javna sredstva. Navodi da se članarine koje plaćaju članice ne mogu izjednačiti s proračunskim sredstvima ni drugim javnim davanjima obuhvaćenim Općim poreznim zakonom već da predstavljaju raspolaganje javnim sredstvima koja potpadaju pod definiciju članka 5. točke 2. ZPPI-a. Navodi da je činjenica da su članice HGK-a obavezne plaćati članarinu prema Zakonu o HGK i njenom statutu na temelju kojih je donesena Odluka o financiranju HGK-a te da, stoga, članarina kao takva predstavlja obvezni namet. Tvrdi da je u pobijanom rješenju naglašeno da prihodi od članarina predstavljaju preko 70% prihoda tužiteljice pa da se financira iz javnih sredstava. Poziva se na praksu ovog suda te predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi drugostupanjsko rješenje.

6. U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

7. Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave ovaj sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Po ocjeni ovog suda, pravilno je tuženik utvrdio da je HGK tijelo javne vlasti u smislu odredbe članka 5. točke 2. ZPPI-a jer se radi o pravnoj osobi s javnim ovlastima osnovanoj na temelju Zakona o HGK („Narodne novine“ 66/91., 73/91.) koja se financira iz javnih sredstava (članarina, upisnina). Pri tom se tuženik pravilno poziva i na pravna stajališta ovog suda izražena u praksi ovog suda.

9. Kako se tražene informacije odnose na raspolaganje javnim sredstvima tijela javne vlasti, tužitelj pogrešno smatra da u predmetnom slučaju nema mjesta primjeni članka 16. stavka 3. ZPPI-a. Stoga je tuženik pravilno Korisniku osporavanim rješenjem dopustio pristup informaciji iz prve točke postavljenog zahtjeva, ali je isto tako u odnosu na preostale točke zahtjeva pravilno ocijenio da se prema odredbi članka 15. točke 3. ZPPI-a ne radi o zahtjevu za pristup već gotovim i postojećim informacijama te je u tom dijelu odbio Korisnikov zahtjev.

10. Ovdje valja navesti da je tužitelj i tijekom upravnog postupka isticao iste prigovore na koje je tuženik odgovorio uz iscrpno i razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan u cijelosti.

11. S obzirom na sve navedeno, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbijen je tužbeni zahtjev kao neosnovan i odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 13. siječnja 2022.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.